

Commissioner of Income Tax, Amritsar v. M/s. Jagjit Singh Jaspal Singh, Amritsar (G. C. Mital, J.)

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 159 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।

(4) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 116 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਐਪਾ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ। ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਗਲਤੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 292-ਬੀ ਪਾਈ, ਜੋ ਕਿ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1975 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਬਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੱਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 292-ਬੀ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

(5) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ।

(6) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵ, ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਐਸਸੀ ਕੇ.

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ,— ਬਿਨੈਕਾਰ
ਬਨਾਮ

M/S ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1980 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 79।

22 ਨਵੰਬਰ 1988

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)-ਐੱਸ. 256(1), 185, ਫਾਰਮ 11. 11-ਏ-
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1962- ਆਰ.ਐਲ. 22— -ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ—ਦਾ ਜੋੜ

ਚੌਥਾ ਪਾਰਟਨਰ—ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ —ਫਾਰਮ -
11 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ —ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬ੍ਰਾਂਚ ਆਫਿਸ ਦਾ ਫਰਮ
ਨਾਂ—ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗੀਦਾਰ—ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ — ਕੀ
ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਰਮ ਦੇ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਫਾਰਮ 11 ਵਿੱਚ
ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ 11-ਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੬)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਫਰਮ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਗਠਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਕਰਕੇ, ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦਾ ਫਰਮ ਨਾਮ ਲਿਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੁੱਝ ਆਫਿਸ ਦੇ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਫਰਮ ਦੀ ਹੈ। ਫਰਮ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ ੯)।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 703(ਏ.ਐਸ.ਆਰ.)/1977- ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਹੋਏ ਹਨ। 78, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1974-75 ਲਈ।

"1. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1974 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। 75?"

"2. ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਨਕਮ.ਈ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰੇ?"

ਐਲ ਕੇ ਸੂਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਬੀ.ਐਸ.ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੰਜੇ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਨਾਲ। ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) M/s ਅਸੈਸੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ 11 ਜਨਵਰੀ, 1974 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1974-75 ਲਈ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 10 ਮਈ, 1968, ਫਰਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ ਪਰ, —ਭਾਗਦਾਰੀ ਡੀਡ, ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973, ਚੌਥਾ ਭਾਈਵਾਲ ਬਨਾਮ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। 1974, ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦਾ ਫਰਮ ਨਾਮ M/s ਸੀ। ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੁੱਝ ਦਫਤਰ ਦਾ ਨਾਂ ਮੈ. ਜਗਜੀਤ ਫੂਲਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੇਵੇਂ ਫਰਮਾਂ ਚਾਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(2) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਨੁਕਸ ਪਾਏ ਗਏ : (1) ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ 11-ਏ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਕਿ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦਾ ਫਰਮ ਨਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਦਾ ਫਰਮ ਨਾਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ

Commissioner of Income Tax, Amritsar v. M/s. Jagjit Singh Jaspal Singh, Amritsar (G. C. Mital, J.)

185 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੁਕਸ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸੀ। ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਨੁਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185(1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਆਫ ਐਪ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

“1. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1974 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। -75?”

Commissioner of Income Tax, Amritsar v. M/s. Jagjit Singh Jaspal Singh, Amritsar (G. C. Mital, J.)

2. ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਛੁਪਾਈ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ?"

(4) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185 ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਰਮ ਅਸਲੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨੁਕਸ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ।

(5) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 22, ਇੱਕ hrm ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ form 11-A ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਫਰਮ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ 11 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਫਾਰਮ 11 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਰਮ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(6) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਰਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ (ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਭਾਗੀਦਾਰ ਇੱਕੋ ਨਾਮ ਦੇ ਸਨ) ਦਾ ਨਾਮ - *ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਡੀਡ*, ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973, 1 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973, ਇਸਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 11 ਜਨਵਰੀ, 1974 ਨੂੰ ਫਾਰਮ 11 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1974-75 ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ 1973-74 ਹੋਵੇਗਾ। 1973-74 ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ, ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਿਨੈ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਫਾਰਮ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ 11-ਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

(7) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(23) "ਫਰਮ", "ਭਾਗੀਦਾਰ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ "ਭਾਗੀਦਾਰੀ" ਦੇ ਅਰਥ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ, 1952 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮੂਲੀ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਫਰਮ" "ਫਰਮ ਨਾਮ" ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਮੀਕਰਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਰਮ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਦੁੱਲ ਚੰਦ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਾਗਪੁਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ: -

"ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ, ਨੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ,

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬਤ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਆਮ ਧਾਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਸਤੀ ਜਾਂ "ਵਿਅਕਤੀ" ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨਾਮ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਮੂਹਿਕ ਨਾਮ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਫਰਮ ਨਾਮ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਢੰਗ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਹਨ, "ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਫਰਮ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਮਜ਼, ਐਲ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਕਾਰਬੋਟ ਆਈ ਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ. ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(42) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕਰਨਾ, ਵਕੀਲਾਂ, ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) The matter ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ ਸੀ : ਡਿਲਾਈਟ ਸਟੋਰਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੱਗੇ ,

ਈ - ਵਾਰਡ, ਲਖਨਊ, (2)। ਉੱਥੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਹੇ ਪਰ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਂ "ਵਾਈਟਵੇਜ਼ ਜਨਰਲ ਸਟੋਰ" ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ "ਡਿਲਾਈਟ ਸਟੋਰਸ" ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ : -

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਫਰਮ ਨਾਮ ਮੰਨ ਕੇ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 184 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। (7) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੇ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬ੍ਰਾਂਚ ਆਫਿਸ ਦਾ ਫਰਮ ਨਾਮ ਦੇ ਕੇ ਬਿਨੈਪੱਤਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ. ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੀ. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਆਫਿਸ ਦੇ ਮੈ. ਜਗਜੀਤ ਵੂਲਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ, ਭਾਗੀਦਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਫਰਮ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ , ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ

ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਕਿ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਨਾਲ, ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦਾ ਫਰਮ ਨਾਮ ਲਿਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਦਾ ਫਰਮ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੱਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਹੈ। ਫਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਲਿੱਬਤ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ।

(2) (1971) 79 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 749.

(10) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਈਏ, ਇਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੁਧਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸਹੀ ਸੀ, ਨੁਕਸ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਲਈ ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਵਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਲਾਗਤ ਮਾਲੀਏ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਸਐਸ ਕੰਗ ਅਤੇ ਐਨਸੀ ਜੈਨ ਜੇ.ਜੇ.

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 213— 1985

ਦਾ ਐਸ.ਬੀ. 18 ਜੁਲਾਈ, 1988।

ਪੰਜਾਬ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1966— ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਮੋ ਡਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ (1955 ਦਾ X)-

ਐੱਸ. 3 ਅਤੇ 7—ਅਪਰੈਲ, 15 ਤੋਂ ਜੁਲਾਈ, 15 ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦੇਸ਼- ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ-ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ -ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਪੰਜਾਬ ਕੰਟਰੋਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਆਰਡਰ— ਕੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਉਪਾਅ— ਪੰਜਾਬ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।